

عقلانیت واکنش در گیر و دار غزه

علیرضا کمیلی

چقدر زیاد بودند کسانی که در این مدت با سوال «برای غزه چه کنیم؟» به سراغم آمدند ولی در ذهن شان چیزی در حد جنگیدن یا کاری که مستقیماً بر شرایط بحرانی غزه اثر بگذارد بود و به ایده های مختلفی که مطرح میکردم حس نمی گرفتند!

من البته این دغدغه را مقدس و انسانی و شایسته تقدیر می دانم ولی مادامی که صرفاً اینطور خواهیم بشکه بنزین دغدغه را یکجا آتش بزنییم و نه موتوری را روشن کنیم و نه مسیری را طی نماییم، همواره آنچه می ماند حسرت است و بس و در آینده هم نخواهیم توانست در این بحران ها کاری موثر بکنیم. چرا که انجام کار موثر نیازمند آماده کردن ابزارهاست.

تلخ اینکه خیلی از این افراد نه آن کار بزرگ توی ذهن شان را می توانستند انجام دهند نه کاری دیگر می کردند و نهایتاً هم با شرکت در یک راهپیمایی، خودشان را آرام کرده و به ناامیدی مبتلا می شدند.

آنچه می‌نویسم شاید اگر پس از این بحران و در شرایطی آرام تر خوانده شود بهتر فهم گردد و با آن برخوردی منطقی تر بشود ولی چه کنم که حالا گوش‌ها آماده‌ترند!

اساساً بدون «تمرکز» و «استمرار» هیچ اقدام موثری رخ نمی‌نماید. کارهای مقطعی هم زمانی موثرند که پشتوانه‌ای با این دو مولفه داشته باشند لذا می‌شود به ایده‌هایی که مستقیماً بر جنگ اثر بگذارند دست زد ولی با تهیه ابزارها و آماده کردن زمینه‌های آن در بلندمدت...

می‌شود کاروان‌هایی به سمت غزه راه انداخت، می‌شود پشت مرزهای فلسطین اشغالی تجمع کرد، می‌شود تولیدات رسانه‌ای داشت که در آنجا موثر افتد... ولی همه اینها ارتباطات و همکاری‌ها و تخصص‌یابی‌های پیشینی می‌خواهد.

این یعنی در ایام جنگ، کاری نمیشود کرد؟! خیر! اتفاقاً معنی‌اش این است که دنبال کار «موثر» باشیم و این امر به مخاطب و ابزارهای فعلی ما مرتبط است. چرا نباید روی مخاطب خودمان که اتفاقاً در این ایام بیشتر می‌شنود و متأسفانه درگیر دهها شبهه درباره فلسطین است کار کنیم؟!!

چرا برای سلبریتی‌هایی که با پول مملکت شهرت یافتند و جرأت نوشتن درباره غزه ندارند کاری نمی‌کنیم؟ چرا اولاً خود ما درک مان را عمیق‌تر نمی‌کنیم که بتوانیم اطراف خودمان را توجیه کنیم؟ چرا از حرکت‌های مردمی دنیا عقب افتادیم و بجز جمع‌نمی‌توانیم تجمع میلیونی ایجاد کنیم؟!!

اینها همه ضرورت‌های کار بر جامعه‌ای است که دولت‌ش «مهمترین» حامی مقاومت است و اگر این جامعه سست شود دولت هم مجبور به عقب‌نشینی است!

پس اگر اهل تکلیف باشیم کار زیاد است و اتفاقاً در ایام بحران هم باید انجام شود